

GOLF BETYR MYE

«Jeg trodde golf bare var for rike, gamle gubber»

Noen slag er tøffere enn andre.

André Toth har lagt det tøffeste bak seg.

To dager før han fylte 24, ble livet til André forandret. Han satt alene hjemme foran PC-skjermen og spilte nettpoker. I ettertid husker han at han falt. At han kavet rundt på gulvet. Fikk tak i mobiltelefonen. Forsøkte å ringe. Fikk ikke fram et ord.

– Den 14. august 2006 fikk jeg slag. Slaget gjorde meg lam i hele høyresida, forklarer André Toth.

Det var til slutt eks-kjæresten og venninnen som fant ham på gulvet. Veien tilbake har vært lang. Ullevål, Lovisenberg, Sunnaas, Ottestad, Son og Beitostølen har vært krevende stoppesteder for Hamar-gutten. Så satt han der plutselig. Hjemme.

– Det var mamma som koblet meg på golf. Hun mente at jeg burde drive med noe, komme meg ut. Det er to år siden nå. Hun ringte Trond Baardseng, proen i Elverum.

Det var vanskelig i starten. Men treneren ga seg ikke. André ga seg ikke. Iveren steg med resultatene. André smiler når han tenker tilbake på golfturene med Trond til Italia og Portugal. Snart skal han til Belek i Tyrkia også.

– Hva betyr golfen for deg?

– Golfen betyr mye. Alt er bedre nå. Jeg spilte fotball og hockey før, og det var vel derfor mamma tenkte at golf kunne passe. Selv var jeg sterkt i tvil. Jeg trodde golf bare var for rike, gamle gubber. I dag ser jeg helt annerledes på det. Vi er sikkert 20-30 kompiser på Atlungstad nå, gamle fotballgutter og hockeygutter. Det er et utrolig bra miljø, sier André.

- BILEN HAR GITT MEG NYTT LIV

Da **Joakim Marksten** lå lam på sykehuset, begynte å han å lete etter en golfbil.

Det er nå 11 år siden Joakim Marksten styrte snowboardet mot det største hoppet i Utah. Joakim var en dreven alpinist. Vokste opp i Tryvannskleiva, Norgesmester for junior to ganger. Nå kombinerte han studier og skiinteresse i USA.

– Jeg hoppet for langt og for høyt på det hoppet. Jeg brakk ryggen, og ble lam fra brystet og ned. Men allerede på Sunnaas begynte jeg å lete etter golfbiler, forteller

Joakim. En inn-samlingsaksjon blant venner og familie bidro med de nødvendige midlene. Den spesialutviklede Paragolfer-bilen koster cirka 200 000 kroner.

– Det er mye penger, men deler du beløpet på antall timer med golfglede, er prisen lav. Heldigvis er det kommet bedre ordninger nå. Er du under 26 år, kan du søke om å få et slikt hjelpemiddel. Selv kan jeg ikke tenke meg et liv uten denne bilen, sier Drøbak-spilleren med golfhandicap på 18,6.

– Hva er de største utfordringene?

– Jeg har ikke magemuskler og slår derfor med én arm, men det er heldigvis mye god galgenhumor i denne gjengen. En annen utfordring er at jeg ikke kommer til overalt med bilen. Bunkere betyr sand i maskineriet. Jeg forsøker å spare den litt ved å holde meg unna de dypeste, smiler han.

– Hva betyr golfen for deg?

– Det betyr at jeg etter jobben som ingeniør kan fylle ut dagen med et meningsfylt fritidsliv. Jeg deltar ofte i vanlige klubbturneringer på Drøbak. Om vinteren trener jeg på golfsenteret på Fornebu. Jeg har den samme gleden og det samme håpet som alle andre golfspillere. Håpet om at den store dagen vil komme, dagen da alt stemmer der ute på banen.

«Jeg har den samme gleden og det samme håpet som alle andre golfspillere»

- TØFT I VINDEN

To ting bringer **Knut Herrem** ut av balanse. Vind. Og de som tar golf for alvorlig.

Den 24. juli 1998 danset han på bordet i Marseille etter Norges fotballtriumf mot Brasil.

En uke senere, den 2. juli, kjører Knut Herrem motorsykkel fra Drøbak mot Oslo. Han kjører rolig og godt innenfor fartsgrensen. Like etter Tusenfryd går det fryktelig galt. Hjulet løsner fra en møtende trailer. Hjulet treffer Knut.

– Jeg var vel så og si død. To ganger var familien på sykehuset og tok avskjed, forteller Knut.

Go poser blod holdt ham i live det første døgnet. Venstre hånd var knust. Venstre ben måtte amputeres. To ganger stoppet hjertet, men legene fikk det i gang igjen.

– Jeg var på CatoSenteret i tre måneder. Oppholdet ga meg godt humør og et nytt syn på livet. Et år senere ringte Cato (Zahl Pedersen). «Vil du seile i Paralympics i Sydney?» spurte han. «Jeg kan ikke seile», sa jeg. «Det kan du lære», sa Cato.

Da Knut fylte femti, fikk han en putter. En golfglad kamerat hadde mast lenge.

– Jeg bestemte meg for å ta kurset, og har aldri angret. Det har gått framover for hvert år. Det er sosialt, det er god trening og man spiller mot seg selv.

– Hva er de største utfordringene?

– Det er tøft hvis det blåser mye. Da kan det være vanskelig. Men en engelskmann jeg kjenner, sa det så bra: «You can't beat the course, you can only play it». Det er ikke alle som forstår det. De verste jeg møter er de som tar dette spillet for alvorlig, sier 24-handicaperen fra Drøbak GK.

Joakim Björkman er bare 134 cm.
Ambisjonene er høyere.

For ni år siden satt 11-åringen Joakim Björkman hjemme, det var golf på TV. Han bestemte seg for å prøve. – Det var tilfeldig at jeg startet. Jeg spilte innebandy tidligere og her var det en ny sport med køller og baller. Jeg måtte naturlig nok få tilpasset utstyret en del, det må jeg jo fortsatt. Men ellers er det ingenting som begrenser meg. Jeg slår kanskje ikke like langt som de aller lengste, men tar det igjen mye på nærspillet. Jeg trente mye de første åra og ble raskt bedre.

Med et golfhandicap på sterke 5,2 er Joakim i dag én av stjernene på det svenske handicap-landslaget. Han nyter stor respekt langt utenfor hjemmeklubben Fullerö GK i Västerås.

– Det foreløpige høydepunktet er europamesterskapet i Finland i 2006, men jeg har aldri lagt skjul på at jeg trener for å bli verdens beste spiller i handicapgolfen. På sikt drømmer jeg også om å konkurrere med de store gutta, bli profesjonell, spille på Nordea Tour.

– Hva betyr golfen for deg?

– Utrolig mye. Jeg håper naturligvis at mine prestasjoner kan inspirere andre kortvokste til å starte med golf. Mange blir overrasket når jeg driver ballen 230 meter i fairway, men reaksjonene motiverer meg. Det er ganske heftig faktisk. Golf betyr alt nå. Golf er noe jeg har. Jeg vet faktisk ikke hva jeg skulle gjort uten.

«Golf er noe jeg har. Jeg vet faktisk ikke hva jeg skulle gjort uten»

– VIL BLI DEN STØRSTE